

ZONDAG AVOND

Meditatief orgelspel over de psalmen

Evangelisch Lutherse Kerk – Den Haag

MARTIN WESTSTRATE

*Meditatie in booklet:
ds. J.A. Weststrate*

Geachte luisteraar,

Op deze cd beluistert u meditatief orgelspel over de psalmen. In de psalmen worden de hoogten en diepten van het leven uit het geloof verwoord. Hiervan geeft Martin Weststrate door middel van zijn improvisaties op deze cd een muzikale vertolking. Een meditatie over psalm 27 van ds. J.A. Weststrate is opgenomen in het booklet.

Het is onze wens dat deze meditaties en het beluisteren van de cd mag bijdragen aan uw overdenking van de rijke inhoud van de psalmen. De cd is opgenomen in de Evangelisch Lutherse kerk in Den Haag, bekend om zijn prachtige orgel in een akoestisch schitterende ruimte. Dat deze overdenking in het bijzonder verbonden mag zijn aan de eredienst, is tot uitdrukking gebracht in de titel 'Zondagavond'.

de uitgever

M E D I T A T I E

HEERE, leer mij Uw weg

Psalm 27:11a

Geliefde lezer,

Welke afhankelijke bidder smeekt hier om onderwijs? David! De man die vanaf zijn kindse jaren door de Heere was onderwezen. De man die reeds velen tot onderwijs was geweest. Door deze bede geeft David weer dat men op de school van Koning Jezus steeds dwazer wordt in zichzelf en daarom iedere keer weer opnieuw om onderwijs moet smeken van de getrouwe Leermeester Die dwalenden onderwijs geeft.

Door welke omstandigheid smeekte David om onderwijs? Volgens de verklaarders was hij als balling in het noorden van Israël omdat hij door zijn zoon Absalom verdreven was van de troon. Aan het begin van de Psalm zag hij over de benauwende omstandigheden heen. In vol geloofsvertrouwen getuigt hij: De HEERE is mijn Licht en mijn Heil, voor wien zou ik vrezen? De HEERE is mijns levens Kracht, voor wien zou ik vervaard zijn? Maar in het zevende vers ervaart Hij dat er een komende en een gaande Jezus is. De Heere acht het nodig Zijn vriendelijk aangezicht in Christus voor David te verbergen. Als dat gebeurt, dan wordt het donker in de ziel. Dan drijven verdrukkingen in de eenzaamheid tot rade-loosheid. Dan komt men er achter dat men van zichzelf niet kan geloven. Vaak neemt dan de opstand tegen Gods wegen de overhand.

David wordt echter zelf de schuldige van de omstandigheden waarin hij verkeert. Immers hij vraagt niet: "HEERE, leer Absalom", maar "HEERE, leer mij". Alsof hij zegt: HEERE, het is door mijn zonde met Bathséba en de moord op Uría dat ik nu als banneling in de eenzaamheid verkeer. HEERE, ik ben onverbetelijk dwaas en daarom ieder moment tot hinken en zinken gereed. HEERE, wilt U me onderwijzen en leiden in het rechte pad. Waarom? Om weer op de troon te komen? Nee, om mijner verspieters wil.

David is bevreesd dat zijn vijanden iets vinden in zijn levenswandel waardoor de Naam des HEEREN gelasterd zal worden. David is dus niet gericht op zijn eer maar op Gods eer. Dat is het gezegende nut

van de beproevingen waar de Heere Zijn Kerk in brengt. David buigt onder de Heere en begeert in Zijn wegen te bewandelen. Satan doet alles om dat te voorkomen. Hij spiegelt de zonde als zoet voor maar vertelt niet dat de wegen der zonde in eeuwig bitterheid zullen eindigen.

Naast zijn directe aanslagen heeft satan twee machtige wapens. De wereld en ons verdorven vlees. Hij probeerde zelfs Christus tijdens de verzoeking in de woestijn met de wereld te verleiden. Geliefde lezer, besef toch: de wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid. Dit geldt ook voor de godsdienstige en digitale wereld!

Een veel machtiger en gevaarlijker wapen van satan is ons zondige, opstandige en onverbetelijke vlees! Het vlees dat zich niet wil onderwerpen en zich niet kan onderwerpen aan Gods Wet. Besef dat satan onze zwaktes beter kent dan wijzelf. David wist welke smart het geeft als het vlees regeert en men zondige wegen bewandelt. Aanvankelijk gevoelde hij geen smart over de zonde met Bathséba en de moord op Uría. Pas als de Heere de zonde aanwijst gaat de zonde smarten. Bij aan- en voortgang. Dat doet de dichter nazeggen: "Want ik gevoel de grootheid van mijn kwaad; Mijn zonde zie 'k mij steeds voor ogen zweven; 'k Heb tegen U, ja U alleen, misdreven; Uw wil en wet, hoe heilig, stout versmaad. Ik heb gedaan wat kwaad was in Uw oog; Dies ben ik, Heer', Uw gramschap dubbel waardig; 'k Erken mijn schuld, die U tot straf bewoog; Uw doen is rein, Uw vonnis gans rechtvaardig."

Wat een wonder als de Heere aan zo'n schuldige en buigende ziel bekend maakt dat er in Christus genade overvloeiende is voor de grootste der zondaren. Dan buigt men als David in onze tekst voor de gevolgen van de zonde en smeekt men: HEERE, leer mij Uw weg. Dit gebed smeekt de mens van nature niet. Onze aard is weerstrevig en we wandelen op een weg die niet goed is, naar onze eigen gedachten (Jes. 65:2). Dat is de brede weg die tot het verderf leidt. Als kerkmens wandelen we vaak uiterst rechts op deze weg en verafgoden we onze eigen wijsheid. Maar weet dat het een Godonterende weg is die van de Heere afgaat.

Zeker, aan het uitwendig onderhouden van Gods geboden wil de Heere een tijdelijke zegen verbinden (zie Lev. 26). Vergeet dat niet! Maar het is tekort voor de eeuwigheid. Zie de rijke jongeling. Hij ging bedroefd weg toen de Heere hem op zijn tekort wees. Alleen de Heere plaatst naar Zijn welbehagen een verkoren zondaar op de smalle weg die ten leven leidt.

Zodra men op deze weg geplaatst wordt leert men de bede van onze overdenking smeken. Immers,

wat smeekte Paulus toen de Heere hem plaatste op de smalle weg? 'Wat wilt Gij, dat ik doen zal?' Die bede moet echter iedere keer weer geboren worden. Vanwege ons onverbeterlijke bestaan zijn er iedere keer weer kruis- en drukwegen nodig om opnieuw een leerjongen te worden. In verdrukkingen leert men: Des HEEREN weg is in wervelwind en in storm. In zo'n weg komt ons onwillige en opstandige bestaan tegen Gods wegen zo openbaar. Als men dan met David in eenzaamheid verkeert onder een gesloten hemel, dan bevindt men zich op een plaats waar "kolk en afgrond loeit".

Het is nodig opdat - bij aan- en voortgang - alle gronden buiten Christus worden afgebroken. Alleen genade doet buigen onder de verdrukkingen en doet beschaamd smeken: HEERE, leer mij Uw weg. Wat is er verkwikking in de verdrukking als men mag zien dat de verdrukkingen waarin men verkeert Gods wijze wegen zijn. Dus dat Hijzelf aanwezig is in de vurige oven van beproevingen. Dan Zijn verdrukkingen geen verdrukkingen meer maar onverdiende liefdesuitingen. Dan zingt men Zijn lof in de nacht van verdrukkingen en tegenheden. Dan verloochent men zichzelf (als David die zich onder Absalom stelde) en mag men het door God geschonken kruis vrolijk dragen. Dan mag men Christus volgen op het smalle schapenspoor der gerechtigheid, ook al weet men de volgende stap niet en smeekt men: 'HEERE, Gij Getrouwe, Gij Onveranderlijke Verbonds-Jehovah, leer mij Uw weg die alleen goed is'.

Geliefde lezer de Heere mocht uw eigen wijsheid (opnieuw) afbreken en u doen smeken: "Heer! Wijs mij toch Uwe wegen, die Gij wilt dat ik zal gaan; tot dezelve maak genegen mij, en doe mij die verstaan. Leer en stier mij naar Uw Woord, in Uwe waarheid geprezen, Gij zijt mijn hulp; die nu voort wacht ik op U in dit wezen"

Ds. J.A. Weststrate

Martin Weststrate

(1973) volgde zijn muziekopleiding aan de Zeeuwse muziekschool, waar hij alle diploma's voor orgel behaalde.

Regelmatig wordt hij gevraagd om mee te werken aan kooruitvoeringen, geluidsopnamen en samenzangavonden.

Als organist is hij verbonden aan het Christelijk Samengesteld Mannenkoor Zeeland. Inmiddels heeft Martin aan meer dan 100 cd-opnamen meegewerkt, het betreffen koor-, instrumentale- en samenzangopnamen. Het begeleiden van samenzang heeft zijn voorliefde.

Zowel in binnen- als buitenland werden vele orgels door hem bespeeld.

In 2006 werkte hij mee aan een concertreis door Canada.

Sinds zijn 15e levensjaar is hij kerkorganist, vanaf 2001 is hij één van de organisten van de Gereformeerde Gemeente in Krabbendijke.